

Байдужість

Байдужість

Все охолело навкруги,
Нема в світі любові,
Навколо постаті сумні,
Із серцем повним болю.

Байдужість стала як рідня,
А егоїзм як мати,
У кожного свої діла,
На ближнього начхати.

Б'ють люди холодом наскрізь,
Неначе леза вістрям,
Любов зникає силоміць,
Нема для неї місця.

Адже багато є людей,
Які потребу мають,
Скільки нещасних є дітей,
Яких не доглядають.

А чи не часто до всіх нас,
За поміччю звертались?
Чи ви тоді допомогли,
Чи просто відвертались?

Час зупинитись люди нам,
Час висновки робити,
Спиніть же сірості фонтан,
Невже так можна жити?!

Бог не для того нас створив,
Щоб злість ми проявляли,
Адже Він нам всім заповів,
Людей щоб поважали.

Невже так важко не пройти,
Поміж чужого горя?
Чому ж би не допомогти?
У вірності й покорі.

Кому ще там допомогти?
Та що ти там говориш?
Важкі зараз пішли часи,
Нам всім потрібна поміч.

Сказати так легче за все,
Поляпать язиками,
Але найважче над усе,
Щось довести ділами.

Про себе дбаємо ще й як!
Що треба дозволяєм,
А біль сусіда то все так...
Крізь вуха пропускаєм.

І чути стогін, вічний гул,
Незадовільні крики,
В країні безлад, ну чому?
Куди любов вся зникла?

Ох, українці, та ви що!
Невже незрозуміло?!
Та звідки ж з'явиться добро,
Як ви всі зачерствіли?

І керівництво не винить,
Невинні депутати,
Щоб Україну всю змінить,
З себе треба почати.

Себе міняйте і спішіть,
Любить, допомагати,
Свою ви гордість всю спиніть,
Час жити розпочати!

І ти читаючи цей вірш,
Не залишись байдужим,
Проблема шириться все більш,
Не піддавайся друже!

Славик Адаменко

June 26, 2014

Источник: <http://www.poems4christ.com/ru/article/9127>

© Copyright 2024, Поэзия для Христа - www.poems4christ.com